

העליונים, וזה עומד על מרכבה אחת, שהוא שלשה בימין ושמאל. יוצא מתוך המאור. כשעולה רוח שנושבת בשנים עשר ריחות של בשמים, שמעלים ריח ולא מעלים, הרוח הזו מאירה באור, וזוהי רוח שהיא שלום ונקראת שלום.

וכשנפרדת הרוח הזו, נפרדת בשלשה גונים מלהטים באש ורוח ומים, כמו שנתבאר בימין, וכשנפרדת, כל אחד ואחד לזהט במקומו ונתן תקף.

האור הזה שמתפשט מאותו (מאותה) רוח לכל צד וצד מאלו השלשה, גון אחד לזהט באש ומחזק אותו. גון אחר לזהט במים ומרבה אותו. גון שלישי לזהט ברוח, ומאיר לו כארנמן, מלהט בשני הצדדים הללו. ושלשת הגונים הללו הם מרכבה אחת בסוד האות ו"ו, והוא הסוד של האות ו"ו.

ואלה הם הכנויים שנקרא בהם הקדוש ברוך הוא, כמו שנתבאר שהקדוש ברוך הוא נקרא בכל השמות הללו, ואלו הכנויים נכללים בסוד השם הקדוש, שהצד (השם) האמצעי הזה נקרא בו. ואף על גב שזה נקרא בסוד האות ו"ו, זה נוטל את כל השמות העליונים והתחתונים, וכל ארבע אותיות השם הקדוש אחרות בו, משום שנוטל את כל הצדדים מעלה ומטה, וזה הסוד של יה"ו, כאן תלוי השם הזה. והוא יהו"ה נוטל שתי אותיות למעלה, ונוטל אחת למטה, והוא עומד באמצע, בין מעלה ולמטה, ומשני הצדדים כמו שאמרנו.

המרכבה שלו היא אש בכלל. כשנפרדת המרכבה הזו, שהיא עומד באמצע, בין מעלה ולמטה, ומשני הצדדים כמו

חדא, דאיהו תלת בימינא ושמאלא. נפקא מגו בוצינא. פד סלקא רוחא, (נ"א וו) דנשיב בתריסר ריחין דבוסמין, דסלקין ריחא ולא סלקין. האי רוחא נהיר בנהירו, ודא איהו רוחא דאיהו שלמא, ואיקרי שלמא.

ודא רוחא פד אתפרש, אתפרש בתלת גוונין, מלהטין באשא ורוחא ומיא, כמה דאתמר בימינא. וכד אתפרש, כל חד וחד להיט באתריה, ויהיב תוקפא.

האי נהירו דאתפשט מההוא (נ"א מההיא) רוחא לכל סטרא וסטרא מהני תלתא, גוונא חדא להיט באשא, ואתקיף ליה. גוונא אחרא להיט במיא, ואפיש ליה. גוונא תליתאה להיט ברוחא, ונהיר ליה כארגוונא, מלהטא בתרין סטרין אלין. ואלין תלת גוונין, אינון רתיכא חדא, ברזא דאת ו"ו, ואיהו רזא דאת ו"ו.

ואלין אינון פינניין דאיקרי בהון קודשא בריך הוא, כמה דאתמר דקודשא בריך הוא איקרי בכל הני שמהן, ואלין פינניין אתפלילן ברזא דשמא קדישא, דהאי סטר (נ"א שמא) אמצעיתא איקרי ביה. ואף על גב דהאי איקרי ברזא דאת ו"ו, דא נוטיל פל שמהן עלאין ותתאין, וכל ארבע אתוון דשמא קדישא ביה אחידן, בגין דנטיל לכל סטרין עילא ותתא, ודא רזא יה"ו, הכא תלייא שמא דא.

ואיהו יהו"ה, נוטיל תרין אתוון לעילא, ונטיל חד לתתא, ואיהו קאים באמצעיתא בין עילא ותתא, ומתרין סטרין פדקאמרן.

רתוכא דיליה איקרי נורא בכללא. פד אתפרש האי רתיכא דאיהו האי רוחא

פדקאמרן, ואתפרש לתלת גוונין אחרנין, דאיקרונ נורא, אמ"ת, נוצ"ר חס"ד. הני אינון הרוח הזו כפי שאמרנו, ונפרדת לשלשה גונים אחרים, שנקראים אש, אמ"ת, נוצ"ר חס"ד.